

Barbara Baarsma is algemeen directeur van SEO Economisch Onderzoek. Dit onderzoeksbureau is zestig jaar geleden aan de Universiteit van Amsterdam (UvA) ontstaan en opereert sinds de jaren tachtig als een van de universiteit geheel onafhankelijke stichting. Baarsma is daarnaast bijzonder hoogleraar marktwerking en mededingingseconomie aan de UvA. In 2008 deed ze onderzoek naar uitgangspunten en denkrichtingen voor duurzame beloningsvormen in de intermediaire distributiekolom van complexe verzekeringsproducten. 'Inzicht in belonen' was de naam van dat rapport. "We deden het onderzoek voor zowel de tussenpersonen (NVA en NBVA) als de verzekeraars (Verbond)", zegt Baarsma. "Dat gaf een extra dynamiek aan het onderzoek."

De boekenkast van... Barbara Baarsma

Welke boeken spreken leiders aan? Waardoor laten zij zich persoonlijk en zakelijk inspireren? Deze keer gunt **Barbara Baarsma** ons een blik in haar boekenkast. Zij vertelt uit welke boeken – en tijdschriften – zij inspiratie put.

Recentelijk heeft Baarsma de provisieregels geëvalueerd voor het ministerie van Financiën. Het ging daarbij vooral om de effecten van de Wet op het financieel toezicht (Wft) en het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen (Bgf). Beide hebben tot doel consumenten die weinig inzicht hebben in complexe financiële producten, te beschermen. De belangrijkste conclusie is dat marktpartijen zich over het algemeen aan de regels voor kosten- en dienstentransparantie houden, maar dat dit niet altijd van harte gaat.

GLIMLACH

“Ik lees graag kranten”, zegt Baarsma. “Thuis lees ik het *NRC* en de *Volkskrant* en op kantoor het *Financieele Dagblad* en de *Financial Times*. Vaak lees ik trouwens de digitale versie van deze kranten. Wanneer ik kranten lees, ben ik vooral geïnteresseerd in economisch en politiek nieuws. De pagina’s over reizen sla ik over en doorgaans lees ik ook de kunst- en cultuurpagina’s niet. Alleen voor de boekenrubriek maak ik een uitzondering. Als ik een reisbestemming zoek, kijk ik op internet en niet in de krant. Hetzelfde geldt voor museum en theater. Mijn favoriete tijdschrift, waar ik thuis ook een abonnement op heb, is *The Economist*. Wat mij betreft *by far* het beste opinieblad over politiek en economie dat er is. Het is vaak zo goed geschreven dat je het met een glimlach leest.”

“De voor mijn vakgebied belangrijke tijdschriften lees ik allemaal. Het gaat dat om wetenschappelijke tijdschriften als de *International Journal of Industrial Organization*. Ik krijg van een stuk of tien tijdschriften automatisch een bericht als er een nieuw nummer is. Veel van de papers die daarin staan, zijn trouwens al eerder als discussion paper in te zien op verschillende sites. Dus een deel heb ik dan vaak al gezien. Verder ben ik geabonneerd op verschillende Working Paper Series, bijvoorbeeld van NBER (US National Bureau of Economic Research), en dan zie je veel van de papers langskomen die later in de wetenschappelijke tijdschriften terechtkomen. Verder zoek ik voor specifieke onderzoeken natuurlijk heel gedetailleerd

in de academische literatuur. Gelukkig hebben we bij SEO toegang tot vrijwel alle belangrijke economische journals. Verder lees ik ook economische boeken, zoals *The Black Swan: The Impact of the Highly Improbable* van Nassim Nicholas Taleb, en biografieën zoals van Adam Smith en die van John Maynard Keynes. Boeken over management, leiderschap en dat soort dingen lees ik nooit. Dit soort zelfhulpboeken inspireren mij totaal niet. Het is vaak weinig authentiek en leidt tot gedrag met aangeleerde trucjes.”

VAKANTIE

“Gewone boeken lees ik eigenlijk alleen als ik met vakantie ben. Ik heb er verder geen tijd voor en ik lees al erg veel voor mijn werk. Maar als ik dan met vakantie ben, kan ik erg veel lezen. Ik lees ook vrij snel. Vorige zomer heb ik in drie weken geloof ik negen boeken gelezen. Een favoriete auteur heb ik eigenlijk niet. Van Renate Dorrestein heb ik wel alle boeken gelezen. Haar boeken zijn lekker direct geschreven, je hebt ze zo uit en ze beschrijven altijd een bijzondere wereld zonder surrealistisch te worden. Want dat trekt me totaal niet. Sciencefiction is niet mijn genre. Ik houd ook niet van detectives. Wel van historische romans. Om een voorbeeld te noemen: *Leven & Lot* van Vasili Grossman. Een prachtig epos over het leven van een aantal Russen tegen de achtergrond van de prelude van de Tweede Wereldoorlog en de slag op Stalingrad. Een mooi boek vind ik ook *Sprakeeloos*, een psychologische roman van Tom Lanoye. Een aangrijpend boek over de aftakeling van zijn moeder. Liefdevol en schrijnend tegelijk. De gedichten van Emily Dickinson vind ik erg mooi. “Er is een boekje dat ik koester. Het is een antiek boekje dat bijna uit elkaar valt. Het is een dichtbundeltje van Hieronymus van Alphen, *Kleine gedigten voor kinderen*. Mijn vader las mij er specifiek een gedichtje uit voor toen ik in de wieg lag: ‘De Kinderliefde’. Het begint met de regel: ‘Mijn vader is mijn beste vriend’. En de laatste zin van het eerste stukje is. ‘Er kan geen beter vader wezen’. U begrijpt: dat was zijn favoriete gedichtje.” ■